

BRANIMIROVA GODINA U HRVATSKOJ

joi, 15 februarie 2018

U subotu 13. siječnja ove godine, u Arheološkom muzeju u Zagrebu, svečano je obilježeno otvaranje Branimirove godine.

Ove se godine obilježava 1130. godina od godine 888., godine koja je uz ime kneza Branimira uklesana na ulomku oltarne pregrade pronađene u mjestu Gornji Mušćuni, kraj Splita. Hrvatski knez Branimir bio je prvi hrvatski vladar koji je primio blagoslov pape Ivana VIII. Vladao je u prvoj polovici IX. st., a na vlast je došao nakon kneza Zdeslava te nastojao svojoj državi osigurati političku samostalnost i od Bizanta i od Franaka. Stoga se obratio papi Ivanu VIII., iskazujući mu vjernost, pa ga Papa priznaje zakonitim vladarom, a Hrvatsku neovisnom državom. Za vrijeme vladavine kneza Branimira hrvatska srednjovjekovna država postala je jača. Također za vrijeme Branimirove vladavine uvedeno je, hrvatsko bogoslužje u crkvi, a jača i crkveno graditeljstvo, o čemu svjedoče sačuvani epigrafski natpisi. U ispravama i u natpisima na kamenim spomenicima Branimir se naziva princeps, comes i dux.

Kako je na uvodnom predavanju "Državne veze između papinstva i Hrvata od 9. stoljeća a do danas" koje je u subotu 13. siječnja u Arheološkom muzeju u Zagrebu održala dr. Ana Biondi, ime je započelo obilježavanje "Branimirove godine: Papa je Branimiru priznao njegovu zemaljsku vlast, a samim tim je priznao zakonitost vlasti i vladara, pa stoga i ovaj blagoslov i pismo od 7. lipnja 879. možemo držati prvim međunarodnim priznanjem Hrvata". Obzirom na veliku važnost, donosimo niže tekst ovog pisma.

Pismo pape Ivana VIII. hrvatskom knezu Branimiru

Ljubljenom sinu Branimiru.

Čitajući pismo Tvoje plemenitosti, koje si nam poslao po poslanom svećeniku, zajednički vjerniku, Ivanu, sjajnije od sunca smo upoznali, kolika je Tvoja vjera i iskrena pobožnost prema crkvi sv. Petra i Pavla i Nama. A jer Božjom pomoćju kao vjerni sin sv. Petra i Nas, koji ga Božjom pomoćju i zamjenjujemo, ponizno ispovijedaš i želiš biti poslušnim; an, ovim pismom našega apostolstva dostojno zahvaljujemo Tvojim plemenitosti i o inskom ljubavi kao predragoga sina, koji se vraća u krilo sv. Apostolske Stolice, majke Tvoje, s kojim su pre istog vremena Tvoji oci pili medonosne rijeke svetog propovijedanja, primamo i duhovnim rukama grlimo te, apostolskom dobrotom njegujemo, da posjeduju i milost i blagoslov Božjih svetih apostola Petra i Pavla, apostolskih prvaka, uvijek budeš i sigurno od vidljivih i nevidljivih neprijatelja, koji nikada ne prestaju zasjedati na ljudsko spasenje, te željnu pobjedu nad neprijateljima lakše izvojuješ; jer kako budeš nastojao, da se sam Bogu ponizno pokoriš i slušaš; sveti nauk njegov i kako budeš iskazao za ljubav Božju dužnu po svim enicima i službenicima njegovim, tako ćeš bez sumnje biti pobjednik i gospodar nad svima svojim neprijateljima i buntovnim protivnicima. I zato opominjemo revnost tvoju, da u svim svojim djelima imaš; uvijek pred očima Gospodina, da ga se bojiš i svim srcem ljubiš; jer psalmist veli: "Blažen onaj, koji se Boga boji i komu su veoma omiljele zapovijedi njegove; jako će biti sjeme na njegovoj zemlji"; a on sam veli u evanđelju: "Tko mene ljubi, držat će riječ moju, i moj otac ljubit će njega, i k njemu dođe i kod njega će se nastaniti." Kad je to tako, ako svojim dobrim djelima, sada sjaje, proslaviš Boga, bez sumnje će te jednom ovjenuati na slavu, jer on preko Moj-sija sam svjedoči, da tako čini, govoreći: "Proslavit ću one koji mene slave." I budući da si nas preko svećenika Ivana zamolio, da bit će za te i Tvoj spas blagoslovili svojim blagoslovom, u činili smo to rado. Kad smo naime na dan Uzašća; a Gospodnjega čitali misu pred žrtvenikom sv. Petra, digosmo ruke u vis, te blagoslovismo Tebe i narod Tvoj i zemlju Tvoju da uzmogne; ovdje sretno vladati, a po smrti da se na nebesima raduje; za sve vjeke. Ujedinimo Ti javljamo, da smo ovoga vjernoga svećenika Ivana odredili za poslanika bugarskome kralju, pa te molimo, da za ljubav

Božju dovoli, da to poslanstvo obavi bez krzmanja, te stoga Tvojoi ljubavi mnogo puta zahvaljujemo.

(tekst preuzet s hrvatskog
povijesnog portala)

Maria Lacchici